

A Dél-Alföld

zenei nevelésének központjában

Évről évre több tanuló ismerkedik a muzsikával a Szegedi Zeneművészeti Szakiskolában

Zsongnak, keverednek a hangok, mikor végigmegyünk a Szegedi Zeneművészeti Szakiskola folyosóján. Az egyik teremben dr. Nagy István tanítványai Monteverdi zenedarabját hallgatják, a tanár néha-néha szövegbe magyarázza, a táblára is följegyzi, a mű egy-egy uralkodó motívumát. Egy másik teremben Kutrucz Éva tanítványai énekelnek, Surányi Teréz gimnáziumi tanuló és Török Rózsa, a kisiparosok énekkarának és színjátékos csoportjának egyik leg-

lemző az itt folyó munkára, hogy ebben az évben hat harmadéves tanárjelölt közül négy már kinevezett állásban van.

Az iskola nemcsak mint nevelőintézmény teljesíti feladatát. A zenei szakfelügyelet ellátásával az egész Dél-Alföld zenei nevelésének elvi irányítása a zeneiskola nevelőinek a kezében van. Hét zenei szakiskola és hat zenei általános iskola hangszeres szakfelügyeletét látják el az intézet oktatói.

Mindezeket már az újon-

taink a Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünnepségein való részvétellel vonatkoznak. Hat iskolával működik közre fiatalságunk és ad zenei műsort a Nagy Októberi Szocialista Forradalom emlékünnepélyein. Kabalev-szkij, Glinka, Chopin és más szerzők műveit tanulták meg fiataljaink erre az alkalomra. A mi iskolánk a Tömörkény és a Radnóti Gimnáziummal együtt a Szabadság Moziban tartja meg ünnepségét. Sajnos ott nincs zongora, s növendékeink a saját ünnepségünkön előreláthatólag nem tudnak fellépni — mondja az igazgató.

Az intézet távolabbi terve, hogy a Varázsfuvalót az idén zenekarral mutatja be. Azért választotta az iskola ezt a művet, mert 18 szólószerep van benne, alkalmas arra, hogy legtehetségesebb énekeiket szerepeltesse. A zenekar munkáját Lendvai Ernő, az intézet új tanára vezeti, aki nemcsak zenekarvezetőnek kiváló, hanem az egyik legjobb magyar Bartók-kutató is. December 4-én Kodály-hangversenyt is rendez az intézet, ahol énekkari számokat, kamarazenei számokat, szóló zene- és énekszámokat mutatnak be. Remélhetőleg gyümölcsöző kapcsolat van kialakulóban a szegedi írócsoport fiataljai és a zeneiskola zeneszerzői között is.

Mielőtt elbúcsúznánk, az igazgató még megmutatja az új könyvtárat, mely szintén az idén létesült a szakiskolában, s a szakiskola tanulóinak kottákat, elméleti és zenetörténeti munkákat kölcsönöz.

Elköszönök, s odakint az épület mellett, a város felé haladva egyszerre csak elindul az őszi estébe egy széles áradó dallam. Száll, száll, szinte líbeg az ablakokból az utcára áradó fénynyalábok ezüst hídjain.

(Liebmann Béla felvétele)

Szépen szól a kürtöző... Nenner Máttyás tanítványával, Kónya Tiborral

Zenészgeneráció: Báthory Sándor csellózni tanítja leányát

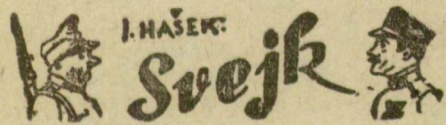
tehetségesebb tagja. Surányi Teréz, aki most áll érettségi előtt, kissé elfogódottan énekel a vendégek előtt, hiszen nincs szokva még, a szerepléshez ez az influenza is ártott hangjának. Mendelssohn Volkslied című dalocskájának kedves dallamai azonban leküzdik az elfogódottságot és tisztán, csöngőn, szelíd érzelmességgel hangzanak fel az ifjú tanítvány ajkain.

Kollár Pálné, az intézet igazgatónője kalauzol végig az iskolán, mely az új tanévben igen sokat változott. Évről évre több tanítvány iratkozik be a Zeneművészeti Szakiskolába, ez évben 329 növendéke van az intézetnek. Az irodákat emiatt összeköltöztették és több új szobát adtak át tantermi célokra az oktató tanároknak.

Nem véletlen, hogy a szegedi zenei szakiskolába ilyen nagy számmal jelentkeznek a diákok. Az intézet tanári kara lelkiismeretes nevelőmunkát végez és tudományos, művészi hírneve is ismertté teszi az iskolát az ország határain túl is. Jel-

nan berendezett igazgatói szobában mondja Kollár Pálné igazgató. A falról Beethoven-, Kodály-, Bartók-arcok figyelik a beszélgetést, közöttük egy egészen érdekes, 1840-ből származó Liszt-arcok, mely a nagy zeneszerzőt zsinóros magyar ruhában ábrázolja. A beszélgetés közben sor kerül az iskola terveire is.

— A legközelebbi felada-

(207)

— Akkor költse fel! Csodálom önkéntes, hogy ez nem jutott mindjárt az eszébe! Mégiscsak több készséget kellene tanúsítania a feljebbvalói iránt! Maga még nem ismer engem? De majd, ha megismer...
— Az egyéves önkéntes költögetni kezdte Svejket.

— Svejk, ég a ház, ébredj!

— Mikor az Odkolek-jéle malmok égtek — dörmögte Svejk visszafordulva a másik oldalára —, Vysocanyból jöttek a tűzoltók...

— Tetszik látni — mondta barátságosan az egyéves önkéntes Dub hadnagynak — én költögetem, de hiába.

Dub hadnagy dühbe gurult.

— Hogy hívják magát, önkéntes? Marek? Aha, maga, az a Marek, önkéntes, aki folyton a fogdában áll, mi?

— Igenis, lajtnant úr. Az önkéntesi tanfolyamot, hogy úgy mondjam, a börtönben végeztem el, azután pedig ledegrádtak, vagyis miután...
— Hadd beszéljünk a hadosztálybírósról, ahol kiderült az ártatlanságom, batalionsgeschichts-

schreiberré neveztek ki, önkéntesi címem meghagyásával.

— Nem lesz maga sokáig batalionsgeschichtsschreiber — ordította Dub hadnagy vérvörösén, s a színváltozástól olyan leit az arca, mintha éppen feldagadna egy-két pojon után —, majd én teszik róla!

— Lajtnant úr, kérem a kihallgatásra vezetéscmet — mondta komolyan az egyéves önkéntes.

— Ne játszon velem — kiáltotta Dub hadnagy. — Adok én magának kihallgatást. Majd még találkozunk mi, de azt maga fenemód meg fogja bánni, mert majd megismer, ha még nem ismer!

Dub hadnagy dühödt eltávozott a vagonból, izalmában meglepedezve Svejkről, noha az imént az a kintű ölete támadt, hogy maga elé szólítja Svejket és így szól hozzá: »Lehelj rám!«, vagyis az utolsó eszükzi is igénybe veszi Svejk törvénytelen alkoholiszmusának megállapítása végett. Most azonban már késő volt, mert mire egy félóra múlva visszatért a vagonhoz, a legénység feketekávéit kapott rummal. Svejk is ébren volt már, és Dub hadnagy hívására úgy ugrott ki a vagonból, mint a szöcske.

— Lehelj rám! — ordította Dub hadnagy. Svejk rálehelte tüdejének egész tartalmát, s ezzel olyasféle hatást keltett, mint a forró szél, ha egyszer szeszgyár illatát viszi a mezőre.

Tolsztoj-drámát mutat be holnap a színház

Szombattól kabaréelőadás szerepel a Kamaraszínház műsorán

A közeli napokban a Szegedi Nemzeti Színház két bemutatóval örvendeztetni meg közönségét. Nyolcadikán este a nagy nyadalomnak Fegyva öngyilkossága vet véget.

A dráma bonyolítása közben Tolsztoj a cári orosz társadalom vádolja, és felvonultatja a társadalom legjellemzőbb alakjait is. A fő drámai összeütközés körül egész sor kisebb bonyodalom teszi izgalmasabbá a drámát.

Az »Élő holttest« címszerepében Joó László, aki Budapesten Gosztonyi: »Kolumbusz« című darabjában szerepelt sikeresen és Kerpely Judit a pécsi színházról Szegedre került művésznek mutatkozik be. Tordy Géza, a fiatal, rövidesen filmen is bemutatkozó színész és Putnik Bálint, Békéscsabáról Szegedre szerződött művész is most szerepel nálunk először. Kádár Flóra, Kormos Lajos, Lontay Margit, Károlyi István, Domján Edit, Gémesi Imre, Bánnyás Ilona, Karikás Sándor, Kátay Endre, Kovács János, alakítják a dráma több szerepeit. Rajtuk kívül Katona András, Tiszai József, Bodó György, Lakatos János, Rácz Imre, Mentés József, Árkos Gyula, Marosi Károly, Rostos Mihály, Holl János, Eötvös Erzsébet, Szalai József szerepelnek. A darab Komor István rendezésében kerül színre, s a közönség valószínűleg örülni fog Németh László stílusos, mesteri fordításának is.

E héten, szombaton este kerül sor a Kamaraszínház második idei bemutatójára. Az újjípusú kabarét a »Nagy nő« címmel hirdetik a plakátok. A mű-

közbeszól a társadalom és vissza akarja kényszeríteni egymáshoz a házasságot. A bonyadalomnak Fegyva öngyilkossága vet véget.

Az »Élő holttest« címszerepében Joó László, aki Budapesten Gosztonyi: »Kolumbusz« című darabjában szerepelt sikeresen és Kerpely Judit a pécsi színházról Szegedre került művésznek mutatkozik be. Tordy Géza, a fiatal, rövidesen filmen is bemutatkozó színész és Putnik Bálint, Békéscsabáról Szegedre szerződött művész is most szerepel nálunk először.

Az »Élő holttest« címszerepében Joó László, aki Budapesten Gosztonyi: »Kolumbusz« című darabjában szerepelt sikeresen és Kerpely Judit a pécsi színházról Szegedre került művésznek mutatkozik be. Tordy Géza, a fiatal, rövidesen filmen is bemutatkozó színész és Putnik Bálint, Békéscsabáról Szegedre szerződött művész is most szerepel nálunk először. Kádár Flóra, Kormos Lajos, Lontay Margit, Károlyi István, Domján Edit, Gémesi Imre, Bánnyás Ilona, Karikás Sándor, Kátay Endre, Kovács János, alakítják a dráma több szerepeit. Rajtuk kívül Katona András, Tiszai József, Bodó György, Lakatos János, Rácz Imre, Mentés József, Árkos Gyula, Marosi Károly, Rostos Mihály, Holl János, Eötvös Erzsébet, Szalai József szerepelnek. A darab Komor István rendezésében kerül színre, s a közönség valószínűleg örülni fog Németh László stílusos, mesteri fordításának is.

E héten, szombaton este kerül sor a Kamaraszínház második idei bemutatójára. Az újjípusú kabarét a »Nagy nő« címmel hirdetik a plakátok. A mű-

kor izléses összeválogatás, Molnár Ferenc, Békefi-Keller, Helldor Jenő, József Attila — Darvas Szilárd vidám jeleneteit, Móra monológiát látjuk, illetve halljuk a színpadon. Gershwin: »Kék rapszódia« című zeneművére a »Festő álma« kompozícióját, Liszt: »Szerelmi álmok« című művére írt tánc-számot és Boduvai Benkoczy: »Cigánytáncát« a balett szóló-táncosok — Markovics Vera, Mezey Károly, Bozin Demeter, Árkos Judit és Szatmári Sándor táncolják. Olasz dalokat Iván József, szonokat Tóth Böske, dalokat Moldován Stefánia énekel. A jelenetekben Karikás Sándor, Décsy Györgyi, Lehoczky Zsuzsa, Laky József, Kovács János, Eötvös Erzsébet, Balogh Rózsa, Kovács Gyula, Káldor Jenő, Zádori István, Tordai Ilona, Kátai Endre, Miklós Klára, Kalló Flórián és Holl János lépnek a közönség elé. A műsort Veresényi Ida rendezte és Kovács Gyula konferálja.

Szabadkai szakszervezeti delegáció érkezik Szegedre

A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa meghívására szombaton jugoszláv szakszervezeti delegáció érkezik Szegedre. A delegáció tagjai vasárnap Budapestre utaznak, hétfőn visszatérnek Szegedre, s ellátogatnak több szegedi üzembe, kulturális intézménybe. Ezenkívül látogatást tesznek még Csongrád megye több városa ipari és mezőgazdasági üzemében is.

Algyői úttörők a mezei munkában

Régóta kedvenc terve az algyői iskola úttörőinek, hogy közös kirándulásra mennek, csak a pénzforrást nem tudták eddig megtalálni a közös kirándulás költségeinek a fedezésére. Ezért fogadták örömmel a Vajhádi Állami Gazdaságnak azt a kérését, hogy segítsen az úttörőcsapat a kukoricát tört le és rakott össze. A Vajhádi Állami Gazdaság pompás ebéddel vendéglelte meg őket, ezenfelül az úttörők a nyári táborozáshoz szükséges pénz tetemes részét

megkeresték, ráadásul a Vajhádi Állami Gazdaságot nehéz gondtól szabadították meg.

Ahol ássák a halat

Egyszer nyáron a kalinyini terület udomeljei kerületében dolgoztunk. Tözegecs, elmoscsarodott vidék ez.

Az egyik rétre, ahol rengeteg mocsári vad és béka tanházik, kijöttek a legközelebbi falu lakosai. Lapátokat és vödöröket, meg szekeret hoztak magukkal.

— Mocsarat jöttek csapolni? — kérdeztem tőlük.

— Nem, mérnök elvtárs, halászbrigád vagyunk.

A férfiak sorbaállva kis halkokba kezdték lapátolni az iszapot, az asszonyok pedig hozzáálltak, hogy valamit kiválóggassanak a cseppfolyós fekete sárból. Közelebb mentem és meglepetve láttam, hogy az iszapban csak úgy hemzsegnek a réti csíkok és fenék-halak.

Néhány óra múlva tetézz megtrakták a kocsit.

— Minden évben kijövünk halat »ásni« — mesélték a kolhozparasztok. — A gyerekek meg egész nyáron át kannákkal jártak ide.

Este a szállásunkon ízletes halételekkel vendégelték meg bennünket. A halak bizonyára a magas vízállás idején, valamilyen folyóból kerültek a vízenyős, iszapos lapályra.

(K. Flug írása a Vokrug Szveta-ból.)

— Mi érződik terajtad, gazember?
— Lajtnant úrnak alázatosan jelentem, hogy énrajtam rum érződik.

— Na látod, fiacskám — kiáltotta diadalmasan Dub hadnagy —, végre megfogtalak!

— Igenis, lajtnant úr — mondta Svejk, a nyugtalanság legcsekélyebb jele nélkül —, éppen rumot faszoltunk a kávéba, és én előbb a rumot ittam meg. De ha van valami új rendelkezés, lajtnant úr, hogy előbb kell meginni a kávé és csak azután a rumot, akkor bocsánatot kérek, legközelebb nem fog előfordulni.

— És miért horkoltál, amikor egy félórával ezelőtt a vagonban voltam? Fel se tudtak költö-

teni.
— Jelentem alássan, lajtnant úr, én egész éjszaka nem tudtam aludni, mert arra az időre gondoltam, amikor még Veszprémben voltunk hadgyakorlaton. Akkor a kijelölt első és második hadtest átvonult Stájerországon és Nyugat-Magyarországon és bekerítették a mi negyedik hadtestünket, amelyik Bécsben és a környékén táborozott, ahol mindenfélle erődtéseink voltak, de ők túlmentek rajtunk és egészen a hídig értek, amit a Duna jobbpartjáról csináltak a hidászok. Úgy volt, hogy mi meggyünk offenzívába, és a segítségünkre jönnek valami csapatok északról, azután meg délről is. Eszék felől. Fel is olvasták nekünk napirendesben, hogy a harmadik hadtest a segítségünkre fog

jönni, hogy szét ne verjenek bennünket a Balaton meg Pozsony között, majd ha elnyomulunk a második hadtest ellen. De semmit se ért az egész, mert amikor már úgy volt, hogy győzünk, akkor befűjták az egészet, és a felharszagosok győztek.

Dub hadnagy egy szót se szólt és feldúltan elment onnét, de mindjárt vissza is jött a törzsvagontól, és azt mondta Svejknak:

— Jusson eszetekbe, hogy eljön az az idő, amikor vinyogni fogtok előttem! — Többet nem bírt mondani és megint elment a törzsvagonhoz, ahol Ságner kapitány éppen kihallgatta a 12. század egy szerencsétlen katonáját. Ezt az illetőt Srnad őrmester vezette elő, mert a katona már most gondoskodni kezdett a lövészárokból biztonságáról, és valahonnét az állomás mellől elemelte egy disznóól bádoggal megerősített ajtaját. Most rémület, dülledt szemmel állt a kapitány előtt, s azt hozta fel a mentésére, hogy az ajtót magával akarta vinni a deklungba a srapnelek ellen, így akarta ferzicherolni magát. (Dekkung: fedezék; ferzicherolni: biztosítani).

(Folytatjuk)